

довни страдан'я... Или ще бѣде за нѣкое ново показаніе на нѣкоя отъ сестрицѣ. Тука Варвара серіозно се замисли. Тя спомни за сичкиятъ мъки и униженія които безправедно притърпѣ една нѣйна другарка, сестра Магдалина защото единъ день като ѿвтреси, неможе да отиде въ църква на утрена.

Звънецътъ обиви че време за обѣдъ беше дошло и отецъ Исидоръ, призованъ вече отъ старицата въ пмето на сичкиятъ причастени сестри, благослови на трапезата предъ обяда и слѣдъ обѣда.

Старицата, отецъ Исидоръ и еще нѣколко калугери и отци, призовани нарочно за този святъ днь, съ втората старица и съ портарицата (тъзи служба защото е най-деликата ся вѣвѣрява на онази най стара калугерица, която има най голяма вѣрность и тя освенъ дѣто пазя ключа на портитъ пазя още и сичкиятъ ключове на мнастыря) отидохъ въ голѣмата сала (архондіята) дѣто ги чакаше богато тържество; отборъ вино, кафе, разни лекьори и благовонни цигари, които отецъ Исидоръ благослови предъ да ги допрѣ, за да ги очисти отъ сякоя скверность грѣшна... и въ минута тази сала отъ молитвено мѣсто завчасъ са преобърна на мѣсто на свѣтско развеселеніе.

Другитъ калугерици между туѣ добихъ позволеніе за да ся разхождатъ въ градината колкото искатъ, но защото случи ся въ овиъ денъ да бѣде хладно, сичкиятъ не отидохъ въ градината и които отидохъ тамъ много не стояхъ. Но сестра Чичилія и сестра Варвара не глѣдахъ че времето е хладно, останахъ въ градината защото имяхъ да си приказватъ за тайно нѣщо. И тѣй като поизгледохъ наоколо п ся увѣрихъ че сѣ самички, сестра Чичилія извади писмото и го дади на Варвара. Тя щомъ го поглѣдна и испусна едишь гласъ на голѣмо зарадваніе.